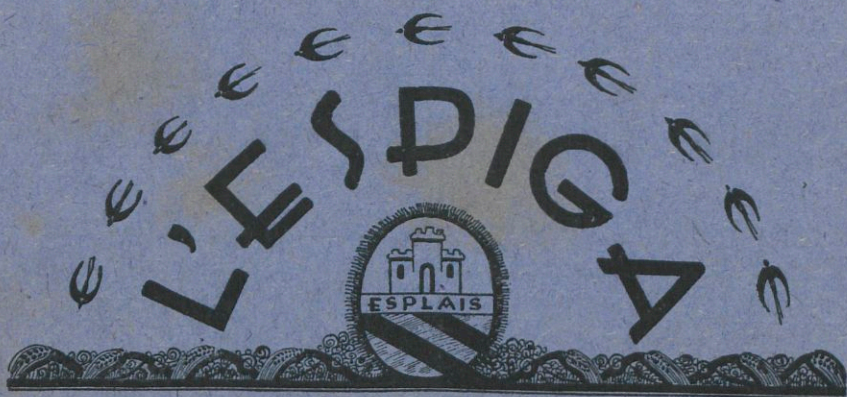

de Luis Juncosa N. 114
Castelló d' Empúries, dissabte 24 novembre de 1934

PERIÒDIC QUINZENAL

DE

CULTURA — ESPORTS — EXCURSIONISME

Portantveu de l'Entitat «ESPLAIS» de Castelló

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ:

Carrer de Prat de la Riba, n.º 9

Telèfon 9

Compreu a les cases aquí anunciades que sereu molt beq atesos i estalviareu quartos

MERCERIA

Les millors novetats
els preus més baixos

Vídua Riera

extens assortiment

Castelló d' Empúries

COMPRA-VENDA

d' auserda, palla
i tota mena de forratges

Pere Canet

Castelló d' Empúries

F U S T E R I A

Economia i bon gust

Sebastià Mundet

Castelló d'Empúries

C A F È N O V E T A T S

Licors i aperitius
els millors

Josep Canet

Castelló d'Empúries

Sastreria i objectes
per a homes

Josep Giralt

Llibertat, 3 i Macià, 12
Castelló d'Empúries

Grans Magatzems
de Mobles

CASA JUANDÓ

Elegancia -- Solidesa -- Economia
Avinguda República, 19
F I G U E R E S

C O M E R Ç

D E G R A N S

Fèlix Tibau

Castelló d'Empúries

L A P A L M A

Confiteria i Comestibles

Joaquim Puig Esteve

Castelló d'Empúries

Productes Litúrgics

ROURA

F I G U E R E S

Maquinaria de qualitat

Pizzala i Croy

Lauria, 20

B A R C E L O N A

Any I Castelló d'Empúries, 24 novembre de 1934 N.º 4

PORTANTVEU DELS «ESPLAIS»

Una pregunta

Quina és la finalitat dels Esplais?... Això que sembla tan senzill de contestar ha constituït i constitueix encara avui la preocupació de molta gent. Uns per despit volen donar-li un caire polític; altres se'n malfien, dient que busca una divisió; els més ho miren amb un posat d'indiferència; però els que integren l'Entitat n'estan tots cofois, n'esperen finalitats ben diferents, i ni tan sols es preocupen dels dictaris que els són dirigits, i no veuen altra cosa que el profit que en treuen i per cert ben abundós, en el poc temps que actua.

Companys, diem-ho clar i net, ben alt, i amb tot l'orgull el que volem, contestem a la pregunta que encapçala aquest article amb la següent resposta: La nostra finalitat és: ésser avui joves cultes, companys íntims, i de costums intatxables: esdevenir demà homes honrats, pares conscients dels seus deures, i ciutadans enamorats de la terra que ens ha vist nèixer i que en diem el nostre poble: i per damunt de tot i com a mitjà per obtenir tot això, fomentarem en els nostres cors la fe que un dia va sembrar-hi una mare pietosa, que més tard enfortí un sacerdot zelós i que avui estimem més que tot i que defensarem i propagarem amb gran entusiasme.

Quina és doncs la finalitat dels Esplais? .. Fer joves perfectes, homes grans i ciutadans honrats.

No creieu companys que sigui això un programa nou, ni que me'n vulgui vanagloriar d'haver-lo trobat jo, tots els duem escrit al nostre front i esculpit al nostre cor.

Tot lo existent dependeix de qui li ha donat l'existència, i com a conseqüència té deures a complir envers ell; tenim doncs deures envers nostre Creador. Ningú és tan perfecte que no necessiti d'altri, no som sols al món, tenim altres éssers germans, dotats de les mateixes perfeccions i qualitats que nosaltres, a voltes molt millors, a ells doncs els devem respecte, amor, tenim deures a complir envers ells. El nostre cos, les potències de la nostra ànima, la salut, nostres perfeccions, no ens les havem donat nosaltres mateixos, no són nostres, no en podem disposar lliurement, solament en som administradors; tenim doncs deures a complir també respecte a nosaltres mateixos. Això que tots ens anem de memòria i que portem escrit al nostre cor i al nostre front, no és practicat per tothom: hi ha homes bons que sí que ho posen en pràctica, i aquests són els homes perfectes, hi ha joves que sí que ho entenen així i així ho practiquen, i aquests són joves perfectes, molts són els que no els practiquen aquests deures envers Déu, envers el proïsme i envers ells mateixos, per això no són perfectes, per això no esdevenen un altre dia homes grans, homes de conviccions, homes de profit per a ells i per a els seus consemblants.

Res més preten la nostra Entitat que assolir un compliment perfecte per part de tots i quiscun dels seus membres, d'aquests deures, i això d'una manera falaguera, joguïnera, riallera, com sols escau a la joventut, amb el joc, l'esport, la diversió honesta i educadora, sense passió de cap mena, amb un esperit obert i un cor vessant amor i simpatia per a tothom que sia al nostre costat. Companys teniu la resposta a la pregunta avant-feta, doneu-la així a tothom qui vos preguntí que volem fer amb els Esplais, i tal volta evitareu rencúnies que no porten enlloc, i lluites que solament fan perdre temps i activitats que són ben malaguanyades.

D E L P A S S A T

Castelló d'Empúries i els seus Comtes

Les notes més antigues que dels Comtes d'Empúries, en tenim són les que assenyalen com a primer Comte a Armengol, que en l'any 813 va obtenir una gran victòria naval damunt els serraïns en aigües de Mallorca, morint al cap de poc temps, vers l'any 820 poguent disfruitar del títol uns 7 anys, car a la seva mort tornà el comtat en poder de Ludovic-Pius, perquè encara no tenien dret a successió en el títol els fills dels usuaris.

Després d'uns anys fou nomenat comte d'Empúries en Sunyer I, unint-se aquest comtat amb el del Rosselló. Aquest comte comprès en veure destruint-se Empúries i les contínues guerres i invasions enemigues, va pensar en traslladar la seva residència i el comtat en lloc més segur i amb més condicions naturals per a defugir el perill de la pirateria i poguer oferir més resistència a l'enemic, escullint per això un petit turó o muntanyeta existent vers l'E. d'Empúries on hi havia ja un nucli bastant regular de cases, anomenat Castelló.

Segons escriu Jaubert, Sunyer va renunciar per a sempre la conservació d'una ciutat en el golf de Roses, tan exposat a ésser invadida, i tan propensa a inundacions per causa dels caudalosos rius que la vorejaven.

Castelló pren relleu amb aquest fet i Empúries perd tot el seu prestigi precisament en aquesta data 880 en que apareix celebrat a Castelló un important consell, reunit per a dirimir les lluites existents entre els monjos de Sant Pere de Roda i els del Monestir de Banyoles, respecte als dominis respectius. L'acta fou encapçalada així: «Presidiendo en nombre de Dios, en la villa de Castelló de Ampurias, del condado de Perelada, el Señor Obispo de Gerona Teuthario, juntamente con el conde Deilane», etc. etc.

Encara que aquest comte es traslladés a Castelló sembla que no hi foren traslladats ni els arxius ni el títol de capitalitat del comtat, sinó que això esdevingué solemnement en temps del Comte Huc qui unificà les dues vegueries de Perelada i Castelló, situant-la únicament a Castelló vers l'any 991. Huc I era casat amb la comtesa Guillerma o Guisla.

Abans que Huc I tingueren el comtat d'Empúries, després de Sunyer I, Alaric, fill de Berà i primer comte de Barcelona a l'any 843, Bernat i Sunyer II, qui ja pogué trametre als seus fills el comtat, segons concessió feta per Carles el Calb, qui també els autoritzà per a poder lluitar a mà armada amb tothom qui s'oposés al lliure exercici dels seus drets, donant amb això principi al feudalisme hereditari. A Sunyer II el succeí Bencio i a n'aquest el succeí el seu germà Gaubert, qui reedificà l'església de Sant Martí d'Empúries, segons consta en una pedra existent en aquell temple. L'octau comte fou Gaufred qui repartí entre els seus fills Huc i Guisbert els comtats de Castelló i Peralada, donant al primer el de Castelló.

Aquesta és la data en què va desenrollar se el fet que serveix de trama per a el drama de costums castellanines i que deu prompte serà posat a les taules amb el títol «El Bruel de Castelló» basat en una poesia de mateix nom de Mn. Jacinto Verdaguer, sense que això vulgui dir que el drama és una obra històrica, car es tracta solament d'una fantasia popular.

OSCAR.

E S P O R T I V E S

F U T B O L

El proppassat dia 11 s'enfrontaren Esplais F. C. i el Palafrugell F. J. C. en el nostre camp.

El partit resultà dolent a conseqüència d'alguns canvis en l'equip.

El domini fou a favor dels locals, que no el sapigueren aprofitar per marcar una panera de gols.

Del Palafrugell, bé, en Ciurana, Desvilar i Santi.

Dels nostres, el porter i defenses no tingueren ocasió de lluir-se, els mitjos arrollaren i es cansaren de donar pilotes als davanters. L'ala dreta de la davantera molt grisa, sobretot l'interior; l'Agué no ens agradà; així com és un gran mig centre, que trenca i reparteix joc admirablement, de davanter no sap trobar la porta de cap manera. Siñol és un gran mig ala, però de davanter tampoc ens fa el pes. Planas, eljove i clàssic extrem, bé com sempre.

Els equips s'alinearen baix les ordres d'en J. Puig de la següent manera:

Esplais.—Jané; Coll, Moner; Arnau, Buscarons, Puig; Capella, Giralt, Augé, Arnau, Planas.

Palafrugell.—Girona; Ciurana, Pou; Bech, Desvilar, Plaja; Alsius, Santi, Cama, Brias, Roglans.

El resultat fou de 2 a 0 a favor dels Esplais.

El partit del dia 18, Esplais F. C. amb Vilamacolum, proporcionà al Vilamacolum reforçat i en el seu camp una palica dels nostres, que sense emprar-se a fons guanyaren per 5 a 0.

Es tiraren 17 corners contra els locals. En Sala de defensa promet, dolent en Font, Capella cada dia més apàtic, Giralt com sempre descollocat, Arnau massa fogós, Augé treballador però no pogué fer el gol que tant desitjava, Planas el millor de la davantera com ho provenen els 4 gols. Els jugadors de l'equip de Janer, Moner, Siñol i E. respect.

El públic vilacolumès quedaren admirats dels pullòvers que els nostres jugadors estrenaren.

HANDS.

D E T E A T R E

El diumenge dia 11, en el nostre estatge social, va tenir lloc la representació del formós drama en un pròleg i tres actes, titulat: «El Cabo Simón o La Aldea de San Lorenzo» posat en escena amb tota propietat i vestuari exprofés, pel renomnat elenc del Patronat Parroquial de la Catequística de Figueres, que tan merescuda fama té guanyada en la nostra vila.

L'obra representada, és pulcre, tendre, d'intens dramatisme sense embrols, és una troca que es desfà per si sola, sense nucs; i el seu fi, és donar a conèixer que l'home bo i net de consciència, es surt sempre amb raó, en canvi, el dolent, l'intriador, és escarnit i abatut per la justícia.

El protagonista Sr. Baldomer Moncanut, en el paper de Cabo Simón, fou l'heroi de la tarda, fou ell qui va saber interessar fortament l'atenció del públic, que no li escatimà aplaudiments. El paper de mut, fou tan real, que fins vaig sentir una nena, que es trobava assentada darrera meu, quan sorpresa, deia a la seva amiga: —Jo em penso que s'ha tornat mut de de-

bó. Vagi doncs pel Sr. Moncanut la nostra més coral felicitació.

No per això, varen desmerèixer en res, els altres actors, en Juandó, en el paper de majordom, ens féu divertir com sempre, fent molta gràcia a la gent menuda amb els seus originals ademanans; en Seguranyes, féu un Luciano excel·lent, i en Viñas en el de Froschard, molt encertat, encara que potser un poc faltat d'energia; els demés, tots a l'altura, com ho saben fer sempre.

En conjunt, fou una tarda de teatre, deliciosa, que no oblidarem, i mentre esperem un altre jorn, perquè tornin a visitar-nos, felicitem de cor al Rev. Director de l'Elenc, i a tots plegats, que amb la seva constància i entusiasme, tan alt posen el nom del teatre catòlic.

JOT-FLIC.

ELS IMPERIS MORTS

S'ha escrit, que les coses qu'es veuen son temporals i les que no es veuen son eternes, i això mateix te una demostració ben culpíadora tots els dies. Els imperis de l'Àfrica, en altre temps els primers del mon, dormen avui el son del passat, son molts dels que sols en resta una lleu senyal. Naixeren en la mes gran opulència, creixeren en mig de la disbauxa i moriren en mig de la mes pregona soletat, els mancà allò que enfonsa i alça els pobles, la fe, l'amor, la veritat.

Els mes grans entre els seus, segurament hauria sigut Egipte, amb sos monuments, superbs edificis i suntuosa riquesa i domini absolut damunt els seus consemblants, i avui sols resta d'ell la ruïna que com en les Piràmides ens recorda el seu passat gloriós.

Donen testimoni de llur grandesa, aquests monstres de l'edificació, amb els seus 135 metres d'alçada i els toscs blocs de granit que serveixen per a pujar damunt el seu vertix, esmorrat per l'acció del temps, que pot estatjar còmodament varies persones.

Seran a milers els anys passats, tal volta més de sis mil i encare aquest colós es manté dret, esguardant tots els dies el gloriós astre-rei que per mes de dos milions de vegades s'aixe-

ca magestuós al seu redós en mig de fins celatges que li fan companyia, retornant, després de fertilitzar les vores del Nil, per espai de dotze hores, a saludar els monstres del desert en mig de polsim d'or i deixar-lo, últimament en mans de la platejada lluna companya inseparable de les ruïnes.

Això que parla sovint al cor del visitant, es temporal, es finit, es un record solsament del passat, les idees d'infinít d'esperança, d'omnipotència que això desperta en l'esperit del vianant, això es etern, l'un representa la materia l'altre representa l'esperit.

BENJAMÍ.

La joventut i la política local

Estan verdaderament en un error, els que creuen que la joventut, té de barrejar-se amb la petita política de poble.

Nosaltres, que som apolítics, propugnem en contra, per quan la política local en mig de la joventut no hi fa res de bo; en primer lloc, sembla odis i rancúnies, els mostra el que no tenen encara cap deure de saber i els posa en el terreny de decidir el seu pervindre, quan encara no és prou madur el seu enteniment per a decidir-ho.

La manera d'ésser de la joventut, es mostra oposada a la petita política, ja hi serà a temps, a ficar-se entremig de les falses intrigues polítiques, és més del seu gust la diversió, l'esport, l'esplai, vol natura, vol amor, vol encís, vol tot el que parli a n'ella amb parla dolça, tendre, companyona, amb la parla de l'emoció, amb la parla santa dins el recinte sagrat, amb la parla amorosa amb l'estimada, i amb la parla plena de vida en el camp, en l'esport.

Avorreix per naturalesa, l'odi, la rancúnia, la venjança; no pot junyir-se mai a l'instrument d'un partit polític, quan encar en el seu tendre enteniment, no ha donat fruit la llevor que té de fer-lo home.

Es un crim, fer i ensenyar política menuda a n'els joves. Es fer-lis veure massa prompte les asprors de la vida, es fer naixer en ells el corc de l'enveja, la serpent verinosa de la venjança.

La joventut, no pot lligar amb concordància, mai, amb la política. Aquesta, divideix, la joventut, s'ajunta, dividí, es partí en moltes parts un cos, ajuntar-se, es de molts formar-ne un; partí un cos en moltes parts es posseir forces abstractes i cap en concret.

Ajuntar molts cossos i fer-ne un, es formar-ne un de compacte, impossible de enderrocar.

Aquesta política, es l'infern de la terra.

La joventut, es la terra en un cel.

Per lo tant, cel i infern no podran lligar mai. Joves, la noble diversió en el costat vostre us farà homes per demà, la política en el vostre costat us arreconarà quan s'ara sereu joves, perquè les vostres idees seran gastades. Detesteu-la.

XIU-XIU.

~ L' E S P I G A ~

Aquest nostre portantveu
que ostenta el nom d'Espiga
es un nom que per tot brilla
i fa ferma nostre veu.

Mosaltres amb tu gosem
de gran amor i alegria
treballant de nit i dia
per alcançar el que cerquem.

Com la terra catalana
multiplica les llevors
oh! tu Espiga ufana
fes igual en nostres cors.

I allavors triomfadora
serás joia del meu cor
la única que a tot-hora
ens portarà pau i amor.

SOC-JO.

NOVES

El nostre company, en Gil, gairebé ja restablert, visità la Redacció, i molt emocionat ens contà el seu agraïment als companys i demés amics qu'el visitaren i acompanyaren durant la seva greu enfermetat, remerciant-los-hi els donatius i oferiments rebuts dels que, ens digué, en servarà sempre un pregon record. També manifestà que mai hauria cregut trobar en Esplais, la nostra entitat, aquest escalf de família, del que des de molt

temps n'es completament orfe.

Resta definitivament senyalada la data del 16 del proper desembre per a la inauguració del drama de casa nostra «El Bruel de Castelló».

Les sessions cinematogràfiques al nostre casal son cada dia més concorregudes, d'una manera especial per la mainada que segueixen amb viu interès la cinta «La Huerfanita» que demà acabarà.

Per a el proper diumenge es projectarà una pel·lícula americana de cow-bois, en la que intervindrà el *caballo rayo*.

El nostre volgut Director, en J. Puig Dalmau, sofrí, dies enera, un fort refredament general que l'obligà a fer uns dies de llit, q. a. D. està ja del tot restablert.

Amb motiu d'una lleugera averia d'alguns dels aparells, dues hores de retard d'algunes bombolles, el diumenge proper, després del parirte celebrat a Vilamacolum. Res de nou en el parirte.

El company Andreu Brugués, estudiant de dret a l'Universitat de Barcelona, demana noves dels seus companys i de l'entitat, mitjantsant carta molt expresiva. D'això s'en diuen bons companys.

En representació de la nostra entitat assistí als funerals del Sr. Rector Arxiprest d'Olot (a. c. s.) el nostre volgut Director Mn. Esteve Carbonés.

La setmana del 1 al 7 de desembre donarà una sèrie de conferències apològètiques, a les 7 del vespre, a la parròquia, el culte predicador Mn. Joan Quer. Esplaiestes aprofiteu aquesta avinentesa per a instruir-vos moralment.

El proppassat dia 13 el Sr. Rector donà al local de la nostra Redacció una interessant conferència, tractant de la formació del caràcter, fou atentment escoltat i remerciat pel nostre jovent.

Han sigut nomenats per a les diferents seccions de la nostra Entitat els individus següents:

Futbol: Delegat, Manel Puig Alarcia; Subdelegat, Lluís Planas Sala; Secretari, Vicenç Agú.

Teatre: Delegat, Joaquim Cortada; Subdelegat, Lluís Juncà; Secretari, Alfons Salleras.

Cultura: Delegat, Joan Mundet; Subdelegat, Josep Esteve; Secretari, Miquel Moner.

Excursionisme: Delegat, Ignasi Jané; Subdelegat, Narcís Capella; Secretari, Josep Serra.

Propaganda: Delegat, Joan Arnau; Subdelegat, Jaume Giral; Secretaris, J. Puig Dalmau i Martí Fontclara.

Aquests càrrecs son per un any i a ells deuen dirigir-vos per tot el que faci referència a les respectives seccions.

ESQUITXOS

Hi ha qui s'empenya en voler que el nostre periòdic faci la mateixa fi, que han fet tots els periòdics o revistes que s'han proposat fer vida a Castelló, però no ho aconseguirà. Creiem segur que aquestes no son el mes autoritzades per 55 anys mes encara sabent que son els antics redactors d'un dels periòdics que no tenia altre fi, que sembrar l'odi i la discòrdia i d'una manera sament portantveu d'un partit polític.

Juvent, dels Esplais! Vosaltres teniu la paraula. El nostre quinzenal, es per tothom, per il·lustrar els petits, per distreure en hores lliures a grans, i per a vosaltres, es el lligam que us tindrà units amb l'Entitat. Per lo tant tindrà vida, i l'hi fem ben llarga, tant i quant, siguem joves de noble rectitud com fins ara, i homes de seny el dia de demà.

El dia del partit de futbol, amb el Palafrugell, varem notar que hi faltaven alguns, no tots, entusiastes d'aquest noble esport. Caratsus! serà això un boicot? serà potser una manera falsa de pensar? Doncs, tant si es això o es un altre cosa, encara que aquests senyors hagin perdut l'encís per el futbol, no per això deixarem de jugar-hi, puix que si a Barcelona alguna vegada han fet partits a porta tancada, també podem fer-los nosaltres, i tant de temps com volguem.

Els simpàtics actors de la Catequística de Figueres, ens han portat un gran enrenou entre els nostres aficionats. Tots volen papers bons, tots ho volen fer be, tots volen fer el mut..... eil eil si tots feu el mut, no us sentiran i serà massa monòton el teatre. De totes maneres, ens afalaga aquest estimul, això es digne de bons companys.

DE L'ESDEVENIDOR

FILOSOFIA BARATA

EL PAS

Res com el pas que per el carrer portem, és indicati tan segur de l'estat del nostre ànim...

L'home feliç, aquell que sap disfrutar quietament la seva vida, camina lentament, com recreant-se també en caminar, curiosejant-ho tot amb els seus ulls i amb els seus sentits àvids de sensacions agradables.

Marxem altres amb pas ràpid i nerviós, anhelant, avençant el rostre com per ensumar; amb els punys tancats, balancejant-se a lo llarg del cos nerviosament, escrutador i brillant el mirar i els llavis plegats fortament com en un rictus de ràbia. Són els homes de presa, els professors d'energia, sempre a la conquesta de quelcom, corrent darrera un negoci o envers una amistat.

Passen per el nostre costat altres éssers, silenciosos, que caminen poc a poc i com amb por de què el seu pas no sigui ben segur, amb la testa baixa, quasi a ras de les espatlles, capficats potser per el pes d'un pensament que lentament els va enfonsant la barba, com corrent el vent, qui sap si culpable...

Tomem-ne un altre, que camina amb pas ràpid, esquiva-se sempre quasi sense posar les plantes a terra, caminant un xic de puntetes, van els homes petits, i els homes hipòcrites, i els homes covards i envidiosos, els miserables, que voldrien passar per la vida inadvertits, per adelantar-se als altres sense que ningú, per no veure's, els servís d'obstacle. Són els homes astuts que no caminen mai en una mateixa direcció, que sortegen els grups i bordegen hàbilment les aceres i tenen habilitat per escorrer's sense topar amb la gentada, i per furgar sense perill en una butxaca i acariciar cònicament entre la multitud a alguna damisella, sense presentar mai la cara...

Els poetes, els pensadors i els enamorats, van entre la multitud com si es trobessin sols, amb un caminar distret, mandrós, fent a vegades unes parades estranyes, i a voltes també, animats d'un repentí desig, emprenen una marxa ràpida, atropellant-ho tot...

Els homes forts i concients, aquells que estan posseïts d'un serè optimisme interior, els que ja no ignoren res de la seva pròpia vida, que estimen i són estimats, els que van, tossuts i esperançats cap a un final determinat i previst, caminen sempre en línia recta, alta la testa, acompassat el caminar, i trepitjant fort, com si volgue-sim deixar rastre del seu pas. Són els homes de cor ample i bo i de consciència tranquil·la.

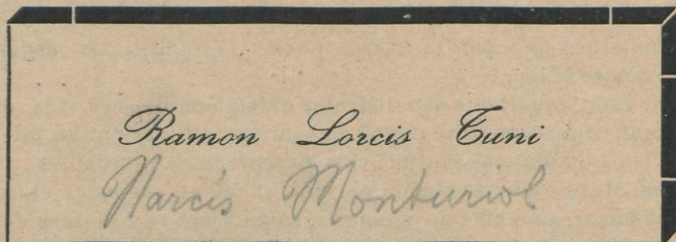
GENTIL.

LLAPIS ROIG

BENJAMÍ.—Els treballs deuen ésser originals, i no pertanyents a cap altra entitat per digna que ella sia.

SOC JO.—Una miqueta arreglat pot passar. Procura't la tècnica de la versificació, que d'imaginació i numen ja en tens, pels anys que portes.

TARJA

Combineu degudament aquestes lletres per tal que donguin el nom d'un inventor empordanès.

LOGOGRIF NUMÈRIC

1 2 3 4 5 6 7 Nom d'home

4 5 6 7 NO

5 2 7 2 Llamina

3 2 1 Extensió d'aigua

1 6 Musical

7 Consonant

AMBIDEXTRE

1 2 3 4 5 Per plantar.

5 4 3 2 1 En els ferros n'hi ha.

AFORÍSTIC

Amb qui no et puga ajudar

.....

PROBLEMA

Quin és el número de 8 xifres, que multiplicat per 18 dona resultat de 2^a

VOCALS

a tan fill, donzella, fici

ENIGMA

Planta-Afirmació-Vocal
El total és una planta.

ENDEVINALLA

Es soldat, mes no del rei
mai fa foc i duu un canó
deu-li vi, i mai diu qu no
i és el símbol d'una llei.

SOLUCIONS AL NÚMERO PASSAT

A la tarja: Terra baixa, Guimerà.

A la conversa: Peres, nous, pomes, cireres, melons.

Al problema: 80 pomes de 0'05, 1 de 1 pta. i 19 de 5 ptes.

A la fuga de vocals: La donzella recatada, serà molt bona casada

A l'ambidextre: Sala, alas.

A les lletres escampades: Pinzell.

A l'aforístic: A bon servei, paga de rei.

Han enviat solucions exactes: Joan J. Alba i Carmina Alba, dues; Josep Calvet, tres; Ventura Soler, cinc; M. Ros, de Girona i M. S., de Madrid, totes; J. Julic, de Figueres, quatre; E. F. de P. i Jordi Ferrer, de Barña, sis; Josep Calvet i Lluís i Pere Buscarens, totes.

Per instal·lacions d'aigua
gas i electricitat

Vda. P. March

Waters, lavabos i cuartos
de bany compleerts a
preus molt econòmics

F. Macià, 8—Castelló d'Empúries

Telèfon 20

Les millors marques de
Radio són «Emerson»
i «Colonial»

Radio-Gramoles per a locals públics

5 lamp. des de 290 pessetes

Gran claretal — Gust exquisit

F. Montalat

F. Macià, 4 Hospitalet

RADIO PHILIPS

Representació oficial:

Vda. P. March

Làmpares de tota mena per
enllumenat i aparells de
Radio

F. Macià, 8.—Telèfon 20

Castelló d'Empúries

Al Cafè de la Plaça
DE

Jaume Turró

Pendreu bon cafè
Licors escollits i sereu
ben servits

Castelló d'Empúries

Acurat Taller

Mecànic

Gonçal Prats

Castelló d'Empúries

Espardenyeria

RAMON BATALLER

Castelló d'Empúries

No ho oblideu!!

FERRETERIA

ANDREU SUÑER

Rambla, 3 i 4 — Girona, 25.—Telèfon 116

FIGUERES

ES LA MÉS IMPORTANT DE LA COMARCA

Les millors novetats per a
TARDOR I HIVERN
no dubti que les trobarà als

Magatzems FORTUNET
de FIGUERES

Extens assortit en Abrics per a Home i Senyora

TANCAT ELS DIES FESTIUS

EL VI DE QUINA
Portolà

ÉS EL MES CONEGUT
MES APERITIU
I MES ECONÒMIC
Farmacia Portolà - Figueres

“Els Rossinyols”

de
Castelló d'Empúries
Cobla-Orquestra-Orquestrina
Proveu-la

Comestibles i molts altres
objectes; acreditada casa
de

Constantí Fontclara

Castelló d'Empúries

Fusteria mecànica
de

Josep Genís

bons preus, promptitut i solidés
Castelló d'Empúries

Són pregats d'omplir l'adjunt butlletí i trametre'l a nostra
Redacció, Prat de la Riba, 9.—Castelló d'Empúries.

BUTLLETÍ DE SUBSCRIPCIÓ

En que viu a
..... carrer de
..... es subscriu per
al periòdic L'ESPIGA, portantveu dels «Espisais» de Cas-
tello d'Empúries.

Signatura.

Preus de la Subscripció

A Castelló: 0'50 ptes. cada mes.— Fora de Castelló: 2 pessetes trimestre.

Anuncis a preus molt rebaixats.